

4. ikke i løbet af denne tid er dømt til frihedsstraf, arbejds- eller sikkerhedsforvaring eller psykopatforvaring, erhverver dansk indfødsret ved overfor overøvrigheden (i København magistraten) at afgive skriftlig erklæring herom. Bestemmelserne i § 5 finder tilsvarende anvendelse.

C.

Den, der har mistet dansk indfødsret og derefter vedblivende har været statsborger i aftaleland, generhverver indfødsretten, når han efter at have taget fast bopæl her i riget overfor overøvrigheden (i København magistraten) afgiver skriftlig erklæring herom. Bestemmelserne i § 5 finder tilsvarende anvendelse.

§ 10 er en nydannelse, der betegner det første skridt i retning af at tilvejebringe et nordisk fællesskab på det statsborgerlige område, som går ud over tilvejebringelse af ensartet lovgivning om erhvervelse og borttagelse af statsborgerret.

§§ 11—12, der indføjedes i landstinget, giver bl. a. regler om afgivelse af erklæringer i henhold til loven, og § 13, der undergik flere ændringer i landstinget, indeholder nogle overgangsbestemmelser m. v., hvoraf gengives følgende:

Ved anvendelsen af § 4 anses den, der har erhvervet dansk indfødsret i medfør af lov nr. 474 af 5. september 1920 om erhvervelse af dansk indfødsret i anledning af de sønderjyske landsdeles indlemmelse i Danmark, jfr. lov nr. 247 af 12. juni 1922, som danskfødt. *Bopæl i de sønderjyske landsdele inden den 15. juni 1920 ligestilles med bopæl her i riget.*

En kvinde, som efter den tidligere gældende lovgivning har mistet indfødsret ved at indgå ægteskab med fremmed mand eller ved at erhverve fremmed statsborgerret enten gennem ægteskab eller gennem mandens erhvervelse af fremmed statsborgerret, men som vedblivende ville have bevaret sin danske indfødsret, såfremt denne lov havde været gældende tidligere, *generhverver indfødsret* ved overfor overøvrigheden (i København magistraten) eller anden af indenrigsmini-